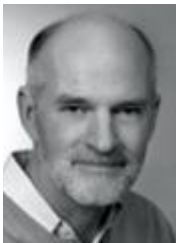

Øivin Christiansen

Øivin Christiansen disputerte onsdag 7. desember for ph.d.-graden ved Det psykologiske fakultet, Universitetet i Bergen med avhandlingen *Når barn plasseres utenfor hjemmet: Beslutninger, forløp og relasjoner. Under barnevernets (ved)tak.*

Avhandlingen utforsker tre aspekter ved barnevernets plasseringer av barn: prosessen fram mot en beslutning om å flytte barnet, plasseringsforløpene barna erfarer og relasjoner de etablerer i fosterhjem. Studien er basert på intervjuer med barna, deres foreldre, fosterforeldre og saksbehandlere. Intervjuene ble gjennomført på flere tidspunkt i perioden fra barna ble plassert da de var 6-12 år gamle, til 7-8 år senere.

Prosesen fram mot plassering var typisk preget av langvarig bekymring og av barnevernets tosidige oppgave: å støtteforeldrene til bedre omsorg og samtidig vurdere grensen for akseptabelt foreldreskap. Oppgavene ledet oppmerksomheten vel så mye mot foreldrene som mot barna. Når plasseringen skjedde, skjedde den oftest raskt.

De fleste barna opplevde flere flyttinger. Det skyldtes flere faktorer, men flyttingen ble ofte forklart med at fosterforeldrene ikke hadde sett rekkevidden

av det å bli fosterforeldre. Mange barn var krevende for fosterfamilien, men barna ble ikke pålagt ansvar for bruddet. På den annen side ble heller ikke deres meninger og ønsker om bosted tillagt stor vekt.

De fleste barna oppnådde etter hvert å bo stabilt i et fosterhjem og bli en del av fosterfamilien. «Tofamilietilhørighet» var imidlertid typisk ved at de fortsatt også hørte til i sin opprinnelige familie. Avhandlingen indikerer at barnevernet bør styrke sin oppmerksomhet om barnas egne erfaringer, synspunkter og intensjoner og satse ytterligere på å sikre barna langsiktige familierelasjoner.

Øivin Christiansen (f. 1956) er utdannet sosionom i 1981 og cand.polit. ved Universitetet i Bergen i 1997. Arbeidet med avhandlingen er utført ved Barnevernets Utviklingscenter på Vestlandet, nå RKBU, Vest-Regionalt kunnskapssenter for barn og unge - psykisk helse og barnevern, Uni Helse.

Jorunn Theresia Jessen

Cand.polit. Jorunn Theresia Jessen forsvarte onsdag 7. desember sin avhandling til ph.d.-graden i faget sosialt arbeid ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet med

avhandlingen *Forvaltning av velferd. Yrkesutøvelse i møte med byråkrati og brukere.*

Avhandlingen undersøker hvilke oppfatninger de ansatte i førstelinjen har av sin egen rolle som forvaltere i møte med institusjonelle regler, organisatoriske forhold og brukerkrav. Sentrale spørsmål er i hvilken grad bakkebyråkratene påvirker og samtidig formes av byråkratiet og brukerne. Det empiriske materialet er basert på innsamlede survey-data blant ansatte i sosialtjenesten og den lokale trygdeforvaltningen i 2004, supplert med data fra TNS Gallups brukerundersøkelse fra samme år.

Et sentralt utgangspunkt er tesen om deprofesjonalisering, som hevder at velferdsyrkene på mange områder har redusert autonomi, synkende tillit og manglende støtte og oppslutning fra samfunnet. Funnene gir ikke grunnlag for entydige konklusjoner i forhold til denne tesen. Resultatene peker i retning av at førstelinjen fortsatt har stor handlingsfrihet når det gjelder kontroll over måten arbeidet utføres på og over valg av virkemidler, men at bakkebyråkratene har begrenset handlingsrom og muligheter for skjønn til å sette egne standarder og mål for arbeidet.

Jorunn Jessen er tilsatt som forsker III ved Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring. Hun har vært stipendiat ved Senter for profesjonsstudier ved Høgskolen i Oslo og Akershus.